COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.11.2020
COM(2020) 728 final

2020/0323 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de autorizare a Țărilor de Jos să introducă o măsură specială de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „Directiva TVA[1]"), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, în scopul simplificării procedurii de percepere a TVA sau al prevenirii anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale.

Prin scrisoarea înregistrată la Comisie în data de 30 iulie 2020, Țările de Jos au solicitat să fie autorizate să aplice o măsură de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, cu scopul de a exclude de la dreptul de deducere TVA aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de contribuabil în proporție de peste 90 % în scopuri private, pentru sine sau pentru angajații săi sau, în general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre cu privire la cererea înaintată de Țările de Jos prin scrisori datate 10 septembrie 2020. Comisia a notificat Țărilor de Jos, prin scrisoarea din 11 septembrie 2020, faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE prevede că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce TVA percepută pentru achizițiile efectuate și serviciile primite în scopul tranzacțiilor sale impozabile. Articolul 168a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE prevede că TVA corespunzătoare cheltuielilor pentru bunuri imobile care fac parte din activele folosite în cadrul activității profesionale a unei persoane impozabile și utilizate atât în scopuri profesionale, cât și în scopuri private sunt deductibile doar în limita utilizării bunurilor respective în scopul activității profesionale a persoanei impozabile respective. În temeiul articolului 168a alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, statele membre pot să aplice această regulă și în ceea ce privește cheltuielile aferente altor bunuri care fac parte din activele folosite în cadrul activității profesionale, pe care le specifică.

Măsura urmărită de Țările de Jos se abate de la aceste principii, excluzând în totalitate de la dreptul de deducere TVA aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de o persoană impozabilă în proporție de peste 90 % în scopuri private sau neprofesionale, inclusiv activități care nu au caracter economic.

Rata de 90 % se bazează pe punerea în aplicare a acestei rate în Țările de Jos în scopul perceperii impozitului pe profit și a impozitului pe venit. Prin urmare, dacă sunt utilizate în proporție de peste 90 % în scopuri neprofesionale, înseamnă că investițiile sunt utilizate aproape în întregime de către comerciant pentru propriul uz privat sau pentru uzul privat al angajaților săi sau, în general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic și, prin urmare, aceste investiții nu sunt considerate investiții în scopuri profesionale.

În cererea lor, Țările de Jos susțin că, pe baza faptului că orice persoană care furnizează în mod regulat mărfuri sau prestează servicii în schimbul unei remunerații este o persoană impozabilă, autoritățile fiscale neerlandeze, în contextul actual al economiei (digitale), trebuie să prelucreze numeroase situații fiscale ale persoanelor private, ale întreprinderilor cu

[1] JO 347, 11.12.2006, p. 1.

fracțiune de normă sau ale microîntreprinderilor care au o cifră de afaceri foarte mică. Acestora li se permite să deducă TVA aferentă intrărilor/costurilor. De exemplu, este cazul proprietarilor de panouri solare, al participanților la economia colaborativă care își închiriază autovehiculele sau casele, ori al persoanelor care lucrează independent fără a avea angajați etc. Linia subțire dintre activitățile lor profesionale și cele private generează, în practică, destul de multe discuții referitoare la dreptul acestora de deducere a TVA achitate în amonte, un drept care este adesea foarte limitat pentru aceste persoane.

Țările de Jos au informat Comisia că gestionarea dreptului de deducere a taxei achitate în amonte pentru aceste persoane impozabile, cu declarații și corecții continue privind TVA, duce la sarcini disproporționate, atât pentru persoanele impozabile în cauză, cât și pentru administrațiile fiscale.

În plus, acest drept conferă persoanelor respective un avantaj nejustificat în ceea ce privește fluxurile de numerar în comparație cu persoanele impozabile care utilizează aceste bunuri și servicii 100 % în scopuri profesionale. Persoanele impozabile care utilizează aceste bunuri și servicii doar marginal în scopuri profesionale beneficiază încă de un drept de deducere de 100 %. În plus, legislația în materie de TVA are un nivel ridicat de complexitate pentru microîntreprinderile care nu își pot permite suport juridic, ceea ce implică un risc ridicat de erori și evaziune și, prin urmare, complică respectarea legislației. Acest din urmă aspect poate fi ilustrat de exemplul proprietarilor de panouri solare care devin persoane impozabile pentru energia pe care o produc și o furnizează în rețeaua de energie electrică; aceste persoane își deduc întreaga TVA aferentă panourilor achiziționate și chiar adaugă costuri precum prețul de achiziție al terenurilor construibile și al caselor pe care sunt instalate panourile solare. Având în vedere că garajele și casele se utilizează în primul rând în scop privat, acest lucru duce la discuții complicate privind dreptul de deducere a TVA achitate și modul corect de aplicare a acestui drept.

În consecință, măsura specială despre care este vorba simplifică atât sarcina administrațiilor fiscale, cât și sarcina întreprinderilor, deoarece nu este necesară monitorizarea utilizării ulterioare a bunurilor și serviciilor cărora li se aplica excluderea de la deducere la momentul achiziției, în special în ceea ce privește posibila impozitare a utilizării private în temeiul articolului 16 sau al articolului 26 din Directiva 2006/112/CE. Prin urmare, este oportună autorizarea măsurii de derogare.

Se preconizează că măsura va avea un impact redus asupra veniturilor fiscale globale. Deducerea inițială se corectează în prezent pentru utilizarea în alte scopuri decât cele profesionale prin corecția în temeiul articolelor 16 și 26 din Directiva 2006/112/CE. Se estimează că măsura nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii care provin din TVA.

Cu toate acestea, orice măsură de derogare ar trebui să fie limitată ca durată pentru a se putea verifica atât continuitatea validității condițiilor pe care se bazează derogarea, cât și impactul ei. Prin urmare, se propune să se autorizeze derogarea până la sfârșitul anului 2023 și să se solicite Țărilor de Jos să prezinte, în cazul în care se are în vedere o nouă prelungire după 2023, împreună cu cererea de prelungire, până cel târziu la 31 martie 2023, un raport care să includă și o examinare a procentajului repartizării aplicate între utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri neprofesionale pe care se bazează excluderea de la deducere.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Derogări similare în ceea ce privește restricționarea dreptului de deducere au fost acordate și altor state membre, precum Austria[2] și Germania[3].

În pofida inițiativelor anterioare de stabilire a unor reguli privind categoriile de cheltuieli care pot face obiectul limitării dreptului de deducere a TVA[4], această derogare este adecvată în așteptarea unei armonizări a acestor reguli la nivelul UE.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Articolul 395 din Directiva TVA.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Având în vedere prevederea din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, aceasta din urmă intră în sfera competenței exclusive a Uniunii. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proporționalitatea**

Decizia se referă la o autorizație acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie o obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume simplificarea și prevenirea anumitor forme de evaziune sau de evitare a obligațiilor fiscale. Prin măsura de derogare s-ar evita ca TVA pentru investițiile care sunt utilizate doar marginal în scopuri profesionale să fie inițial dedusă complet ca și cum investițiile respective ar fi utilizate în întregime în scopuri profesionale și ulterior corectată pentru a reflecta utilizarea marginală reală în scopuri profesionale, ceea ce implică cerințe administrative și de raportare continue. Prin această măsură, utilizarea privată nu mai trebuie să fie revizuită și ajustată anual, iar administrația fiscală nu trebuie să monitorizeze evoluția proporției utilizării private/profesionale în perioada vizată de revizuire.

- **Alegerea instrumentului**

Instrument propus: Decizie de punere în aplicare a Consiliului.

În temeiul articolului 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie de punere în aplicare a Consiliului este cel mai adecvat instrument, deoarece poate fi adresată statelor membre în mod individual.

---

[2] Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1487 a Consiliului din 2 octombrie 2018 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2009/1013/UE de autorizare a Republicii Austria în vederea aplicării în continuare a unei măsuri de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 251, 5.10.2018, p. 33–34.

[3] Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/2060 a Consiliului din 20 decembrie 2018 de modificare a Deciziei 2009/791/CE de autorizare a Germaniei să aplice în continuare o măsură de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 282, 12.11.2018, p. 8–12.

[4] COM (2004) 728 final - Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea simplificării obligațiilor în materie de taxă pe valoarea adăugată (JO C 24, 29.1.2005, p.10), retrasă la 21 mai 2014 (JO C 153, 21. 5. 2014, p. 3)

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Țările de Jos și se referă doar la acest stat membru.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Nu a fost necesară consultarea experților externi.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea vizează combaterea anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale, precum și simplificarea procedurii de percepere a TVA, având așadar un potențial impact pozitiv atât pentru întreprinderi, cât și pentru administrații. Țările de Jos consideră că această măsură este adecvată și comparabilă cu alte derogări anterioare sau actuale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea implicații negative pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

Propunerea include o clauză de încetare a efectelor, derogarea expirând automat la 31 decembrie 2023.

În cazul în care Țările de Jos vor avea în vedere solicitarea unei noi prelungiri a măsurii de derogare după 2023, trebuie să transmită Comisiei un raport care să includă reexaminarea limitei procentuale, împreună cu cererea de prelungire, până la 31 martie 2023 cel târziu.

2020/0323 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de autorizare a Țărilor de Jos să introducă o măsură specială de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1], în special articolul 395 alineatul (1) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE reglementează dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) percepută pentru bunurile furnizate și serviciile prestate în scopul operațiunilor supuse impozitării.

(2) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie în data de 30 iulie 2020, Țările de Jos au solicitat să fie autorizate să introducă o măsură specială de derogare de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE, cu scopul de a exclude complet de la dreptul de deducere TVA aferentă bunurilor și serviciilor utilizate de persoana impozabilă în proporție de peste 90 % în scopuri private, pentru sine sau pentru angajații săi sau, în general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.

(3) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 10 septembrie 2020, cu privire la cererea prezentată de Țările de Jos. Prin scrisoarea datată 11 septembrie 2020, Comisia a notificat Țărilor de Jos că dispune de toate informațiile necesare pentru a analiza cererea.

(4) Obiectivul măsurii speciale este acela de a simplifica procedura de percepere și colectare a TVA, și de a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligaților fiscale. Valoarea taxei datorate în stadiul consumului final este afectată doar într-o măsură neglijabilă.

(5) Potrivit informațiilor furnizate de Țările de Jos, există o situație de drept și de fapt care justifică aplicarea măsurii speciale. Prin urmare, Țările de Jos ar trebui să fie autorizate să introducă această măsură specială pentru o perioadă limitată în timp până la 31 decembrie 2023, astfel încât să fie posibilă reexaminarea necesității și a eficacității măsurii speciale, precum și a procentajului repartizării între utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în scopuri neprofesionale pe care se bazează măsura respectivă.

[1] JO 347, 11.12.2006, p. 1.

(6) În cazul în care consideră că este necesară o prelungire după 2023, Țările de Jos trebuie să prezinte Comisiei până la 31 martie 2023 o cerere de prelungire însoțită de un raport privind aplicarea măsurii de derogare, care ar trebui să includă o reexaminare a procentajului repartizării aplicat.

(7) Derogarea nu va avea decât un efect neglijabil asupra valorii globale a taxei colectate în etapa de consum final și nu va afecta negativ resursele proprii ale Uniunii provenite din taxa pe valoarea adăugată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 168 și de la articolul 168a din Directiva 2006/112/CE, Țările de Jos sunt autorizate să excludă taxa pe valoarea adăugată (TVA) aplicată bunurilor și serviciilor de la dreptul de deducere a TVA în cazul în care bunurile și serviciile în cauză sunt utilizate, în proporție mai mare de 90 %, în scopuri private de către o persoană impozabilă sau de către angajații acesteia sau, în sens mai general, în scopuri neprofesionale sau pentru activități care nu au caracter economic.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2023.

Orice cerere de autorizare a prelungirii măsurii de derogare autorizate prin prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2023.

Respectiva cerere este însoțită de un raport privind aplicarea măsurii de derogare, raport care include o reexaminare a procentajului repartizării care se aplică dreptului de deducere a TVA în baza prezentei decizii.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele